

den 14 augusti 1938.

Missionssekreteraren
Pastor C. G. Lundin,
Kungsholms Hamnplan 7,
Stockholm, Sweden.

Käre Broder Lundin!

Frid!

Det är söndag. Är ensam hemma. Den övriga familjen är på ferier i Tsingtao. Jag har även varit där ett par veckor, men på grund av de osäkra politiska förhållanden ansåg jag att en manlig missionär (Esther A. har varit här hela tiden) borde bevaka stationen. Egren ånade göra detta. Följde dock sin familj till T. i avsikt att genast återvända, men då han kom till T. inträffade två saker, som gjorde det omöjligt. Först såldes inga biljetter på järnvägen och för det andra fick han en mycket stark och oväntad blödning från ändtarmen, så han måste i det stället in på sjukhuset för operation. Lyckligtvis var det intet farligare än hemorroider, men det kunde ha varit farligt nog, om han hade varit ensam i K. - Jag reste hem med båt över K.-viken - alldeles som i gamla tider!

I dag på förmiddagen var jag till kyrkan. En god publik. En f.d. elev i våra skolor - nu omkring 40 årar - höll en utmärkt predikan om det kristna hemmet.

Kommen hem stötte jag helt oförmodat på de gamla "lunterna" som skrevs i skolfrågan åren 1914 - '17. Jag kände mig ledsen över att en del av detta hade blivit skrivet. Jag beundrade missionsledningen som inte omedelbart hemkallade oss ("Svarta får") från missionsrådet. Jag kände mig tacksam till den (Sälunda även till Dig) att den försökte förstå våra synpunkter och hyste förtroende till vårt goda uppsåt.

I all vår ofullkomlighet sökte vi arbeta på lång sikt. De gånga åren ha ock visat härliga frukter. Det stora flertalet av våra arbetare, evangelister, bibelkvinnor och skollärare, ha kommit från skolorna. Kiaochow, Wangtai, Wang-go-choang, Longgiatsuen och So's församlingar - och jag vet inte hur många flera - ledas nu av "äldste", vilka alla kommit från våra skolor. I Yuan-go-choang, en utpost till Kiaochow, har en härlig väckelse fortgått under hela året. Den är ledd av en evangelist och ett par enkla bibelkvinnor - alla utgånga från våra skolor. Och "moderförsamlingen" här i Kina har i sommar döpt 85 troende kineser och flera stå färdiga.

Då jag läste igenom nämnda dokument tackade jag uppriktigt Gud, som låtit oss få leva tills nu och hugsvallat oss med att få

se så mycken frukt av det icke alltid lätta och omstridda sättningsarbetet. Och som Du ock under prövotiden troget stått vid vår sida, arbetat, lidit och bedit, "känner jag mig manad" att än en gång tacka Dig för detta och påminna om, att arbetet i Herren icke är förgäves.

Kina genomlever sannolikt just nu den största kris det någonsin genomlidit. Ännu är den långt ifrån slut. Det är dock glädjande att kunna meddela, att åtminstone å vår ort nöden fått vara en tuktomästare till Kristus. I motsatts till vad man hade anledning befara, har året 1938 hittills varit ett skördeår.

En sak väcker dock oro - våra svenska missionärer äro för få. Familjen Strutz har änge måst lämna fältet på grund av ohälsa. Fyra av de äldre missionärerna ha för länge sedan passerat pensionsgränsen. Till Herrens ära kunna vi dock säga att alla dessa fyra fortfarande äga hälsa och arbetskrafter. Men ändå ..... Vi behöva nytt blod.

Så långt jag känner må alla svenska missionärer gott. Lugn och samförtänd har under senare åren varit rådande inom missionärskåren. Leander har icke hittills - tack vare den politiska orån! - gjort missionen någon skada. Han bor i Tsingtao, men var under vintern i Mandschuriet. Fruen har varit ganska sjuk, men är bättre. Självt synes han undvika vårt sällskap. Dottern lär stå färdig att gifta sig med en dansk pingstvän på 19 vërar. Hans föräldrar besöktes av oss under hemresan från S. M:s fält här i Kina. De heta Rasmussen och bo i Sji-gia-choang.

Men nu slut. Hoppas Fru Linnës, Du själv och övriga i Familjen må bra. Kära hälsningar till alla. Gud vare med eder och oss alla!

Broderligen.